కనువిప్పు

- విజి ప్రసాద్

ఉదయం ఏడుగంటలైంది. సరోజిని వంటింట్లో హడావుడి పడుతోంది. కొడుకు, కోడలు తొమ్మిదయ్యేసరికి ఉద్యోగాలకి వెళతారు. ఇద్దరూ కాఫీ తాగుతూ టీవీలో వార్తలు చూస్తున్నారు. పొద్దున వెళ్లిన కోడలు సునీత రాత్రి ఏడు దాటితే కానీరాదు. చిట్ ఫండ్ ఆఫీసులో ఉద్యోగం. మూడు బస్సులు మారి రావాలి. అందుకే ఇంట్లో పనులన్నీ సరోజినే చూసుకుంటుంది. బయట టాక్సీ ఆగిన చప్పుడుకి ముగ్గురూ గేటువంక చూసారు. చేతిలో ఓ ఎర్‌బ్యాగ్‌తో టాక్సీ దిగిన నీలిమని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. పెళ్లయిన ఈ రెండేళ్లల్లో ఎప్పుడూ ఒంటరిగా రాలేదు భర్త రాజీవ్‌తో కలసి రావడం తప్ప.

"హాయ్ నీలూ! వాటే సర్‌ప్రైజ్!" అన్నయ్యగారేరీ?" మొదట సునీత పలకరించింది ఆడపడుచుని.

"ఫోన్ చేస్తే స్టేషన్‌కు వచ్చేవాడిని కదా నీలూ! ఒక్కర్తివీ వస్తున్నావని రింగ్ చేయాల్సింది కనీసం" నీలూ అన్నయ్య గోపాలం పలకరింపుగా అన్నాడు.

"ఏమిటి నీలూ! రాజీవ్ రాలేదా? ఒక్కత్తివే వచ్చావు. మీ అత్తగారు, మామగారు, అంతా బాగున్నారా?" సరోజిని పలుకరించింది కూతుర్ని.

"ఏం నేనొక్కదాన్నీ రాలేనా, రాకూడదా? నేనేం అమెరికా నుంచి రాలేదుగా. ముంబై నుండేగా వచ్చాను" విసురుగా జవాబిచ్చింది నీలిమ టీపాయ్ మీదున్న పేపర్ చేతిలోకి తీసుకుని చూస్తూ.

"సరే! సాయంత్రం మాట్లాడదాం. స్నానం చేసి రిలాక్సవు నీలూ! ఆఫీస్‌కు వెళ్లొస్తాం" చెప్పి గోపాలం, సునీత తయారై వెళ్లిపోయారు.

సరోజిని మిగిలిన పనులన్నీ చక్కబెట్టి వచ్చేసరికి నీలిమ స్నానం చేసి వచ్చింది. కూతురుకి టిఫిన్ పెట్టి డైనింగ్ టేబుల్‌మీద పక్కనే కూర్చుని అడిగింది లాలనగా సరోజిని "ఏమిటమ్మా! ఏదో మూడీగా ఉన్నావు. విషయమేమిటి?"

"మమ్మీ! రాజీవ్ ధోరణి నాకేం నచ్చడంలేదు. అసలు నా గురించి తనేమనుకుంటున్నాడు? నాకంటూ ఒక వ్యక్తిత్వం ఉందనా? లేదనా? అన్నీ తనిష్టమే. ఉద్యోగం చేస్తానంటే తన పేరెంట్స్ పెద్దవాళ్ళు, వాళ్ళని కనిపెట్టి ఉండాలి, కుదరదు అన్నాడు. తనకి యుఎస్‌లో మంచి జాబ్ ఆఫర్ వచ్చింది. నేనెంత చెప్పినా వినకుండా వదులుకున్నాడు. మనం వేరే ఫ్లాట్ తీసుకుని వెళ్లిపోదాం అంటే కుదరదూ, వాళ్ళ పేరెంట్స్‌నీ, అతిథి అభ్యాగతుల్నీ చూస్తూ అక్కడే ఉండాలీ అన్నాడు. అసలు మేము ఒక్కళ్ళమే ఎందుకు చూడాలి మమ్మీ? మా మరిది ఉన్నాడుగా. వాళ్ళు దర్జాగా సింగపూర్‌లో వున్నారు. ఈ బాధ్యతలన్నీ మా నెత్తిమీదేసుకుని మేము చూడాలి. వాళ్ళు హాయిగా లైఫ్ ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. పెళ్లయి రెండేళ్ళయింది. ఓ సరదా లేదు పాడూలేదు. ఆ పెద్దవాళ్ళని చూసుకుంటూ కొంపలో పడుండాలి. నా మాట ఒక్కటీ వినడు. అన్నీ నేనే వినాలి. తను చెప్పినట్లే నేను నడుచుకోవాలి. ఆఖరికి పిల్లల్ని కనే విషయంలో కూడా నాకు స్వతంత్రంలేదు. నేనప్పుడే వద్దంటే వినడు. ఆ ముసలాళ్ళకోసం అర్జంటుగా నేను పిల్లల్ని కనేయాలి. ఇక్కడ ఓ ప్రైవేట్ ఫర్మ్‌లో జాబ్‌కి అప్లై చేసాను. ఇంటర్వ్యూకి రేపు అటెండవ్వాలి. సెలెక్టయితే ఇక్కడే ఉండిపోతాను" స్థిరంగా చెప్పింది నీలిమ.

"నీలూ! ఇవన్నీ నీవు ఊహిస్తున్నంత పెద్ద సమస్యలు కావమ్మా! రాజీవ్ నిన్ను కావాలని కోరి పెళ్లి చేసుకున్నాడు. నిన్ను కష్టపెట్టేరకంకాదు. భార్యాభర్తలిరువురూ ఒకరి మాట ఒకరు మన్నించుకోవడమేనమ్మా దాంపత్య ధర్మం. వాళ్ళు ఆస్తిపరులు. అతనికి మంచి జాబ్ వుంది. నువ్వూ సంపాదించి కష్టపడడం అతనికి ఇష్టంలేదేమో! అదీ ఆలోచించు. అయినా నీ అత్తమామలు పెద్దవాళ్లు. చిన్నకొడుకు, కోడలూ దూరంగా ఉన్నారు. ఇక మీరు చూడకపోతే వాళ్ళనెవరు చూస్తారు? నువ్వు సమస్యకి మరోవైపునుంచి కూడా ఆలోచించు."

"సరే మమ్మీ! నీ అల్లుడు చాలా గొప్పవాడు. నామీద గొప్ప అండర్‌స్టాండింగ్ వున్నవాడు. అదేగా నువ్వు చెప్పేది. అందుకే అంటారు. ముందొచ్చిన చెవులకంటే వెనకొచ్చిన కొమ్ములు వాడని."

"అది కాదు నీలూ! కూతురువి. నీకన్నా నాకు అల్లుడెక్కువెందుకౌతాడు?" చెప్పింది శాంతంగా సరోజిని.

"లేకపోతే ఏమిటి మమ్మీ! తన పేరెంట్స్‌ని కనిపెట్టుకుని ఇంట్లో పడి వుండడానికి, అతిథులకు సేవ చేయడానికి ఎమ్‌బిఏ విత్ కంప్యూటర్స్ చేసిన నేనే కావాలా? సాధారణ చదువున్న ఏ పేదింటి ఆడపిల్లనో చూసుకోలేకపోయాడా? నా ఆదర్శాలు, ఆలోచనలు అన్నీ తనకి తెలియవా? ముందు ఎలాగోలా నన్ను తనదాన్ని చేసుకుంటే ఆ తరువాత చచ్చినట్లు పడి [illegible]న్నాడు. మగాళ్ళ బుద్ధులిలాగే వుంటాయి [illegible] చెప్పింది నీలిమ.

"నువ్వు బాగా చదువుకున్నదానివి. [illegible] భావాలూ, వున్నతమైన వ్యక్తిత్వం కలిగినదానివి. [illegible] నిజమేనమ్మా. అతనికి ఇవన్నీ నచ్చే మన స్టేటస్ [illegible]వని కూడా ఆలోచించకుండా నిన్ను చేసుకున్నాడు. [illegible] వ్యక్తిత్వాన్ని అతడు గౌరవించడంలేదని ఎందుకనుకుంటావు? నీకేం తక్కువ చేసాడు?"

"మళ్లీ మొదటికొస్తావేంటి మమ్మీ! స్త్రీకి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఉండాలని వాదించే నేను కష్టపడి ఇంత చదువుకునీ మీలాగే ఇంట్లో కూర్చోలేను. ఆ విషయం నేనెంత వాదించినా అతడు అర్థం చేసుకోడు. తల్లివి నీవే అర్థం చేసుకోలేకపోతే అతడెంతలే?" కొంచెం బాధగా చెప్పింది నీలిమ.

"ఏదేమైనా నీలూ! ఇవన్నీ భర్తనీ, కాపురాన్నీ కాదనుకుని వచ్చేంత పెద్ద సమస్యలని నేననుకోను. అతడికి ఎలాగోలా నచ్చచెప్పవచ్చు. ఆలోచించుకో. తమ తమ నెలవులు తప్పిన తమ మిత్రులు శత్రువులగుట తథ్యము సుమ్మీ! అన్న నానుడిలో ఎంతో అర్థం వుంది. ఏ సమస్యనైనా నీ స్థానంలో నువ్వు నిలదొక్కుకుని పోరాడాలి కానీ ఇలా పారిపోయి రావడం పిరికితనం, చేతకానితనమే అవుతుంది నీలూ! నువ్వు రావడం నాకు ఇష్టం లేక అంటున్నాననుకోకు. పెళ్లయి అత్తవారింటికి వెళ్లిన ఆడపిల్ల పుట్టింటికొస్తే తల్లిదండ్రులు ఆనందిస్తారు. కానీ ఈ విధంగా మాత్రంకాదు. తల్లిగా నాకు తోచినది నేను చెప్పాను. ఆ తర్వాత నీ ఇష్టం" అంటూ లోపలకు వెళ్లిపోయింది సరోజిని పంపునీళ్ళు పట్టాలంటూ.

తల్లి వెనుకే లోపలికెళ్లి విసురుగా చెప్పింది నీలిమ "మమ్మీ! మీకు నేనేమీ భారం కాబోవడంలేదు. నా కాళ్ళమీద నేను నిలబడగలను. వర్కింగ్ ఉమెన్స్ హాస్టల్‌లో చేరతాను. అంతేగానీ నేను ఇప్పుడే రాజీవ్ దగ్గరికి మాత్రం వెళ్లను నా విలువేంటో అతడికి అర్థం అయ్యే దాకా!"

నీలిమ ఇంటర్వ్యూలో సెలెక్టయింది. రోజూ ఆఫీసుకు వెళ్లి వస్తోంది. తను వచ్చిన వారంరోజులకి రాజీవ్ నుండి ఫోన్ వచ్చింది. నీలిమ మాట్లాడనంది. గోపాలం, సరోజినిలే మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తే అతడు ఫోన్ పెట్టేసాడు. తల్లి ద్వారా అన్ని విషయాలు తెల్సుకున్న గోపాలం బాధపడడం తప్ప ఏం చేయలేకపోయాడు. నీలిమ మొండితనం తెలిసిందే కావటాన ఇక ఎవరూ ఆ విషయం మాట్లాడ్డం మానేసారు.

ముగ్గురూ కామ్‌గా ఆఫీసులకు వెళ్తున్నారు. సరోజినీ మనసులో మదనపడసాగింది ఈ పరిస్థితి ఎక్కడిదాకా పోతుందోనని. ఒక్కొక్కసారి బాధపడుతుంటుంది ఆమె తల్లి మనసు. 'నీలూని ఇంతదాక చదివించకుండా వున్నా బాగుండేమోనని' మళ్లీ తనను తనే సమాధానపర్చుకుంటుంది. ఛ! ఏమిటిలా ఆలోచిస్తున్నాను. నీలూ తెలివైంది. అందుకే బాగా చదువొచ్చింది. అది చదువుకోలేకపోతే తనేం చేయగలిగేది? మొదటినుండీ అది మెరిట్ స్టూడెంట్!

పదిరోజుల తరువాత రాజీవ్ వచ్చాడు. తనతోనే ఆఫీస్‌కెళ్లి మాట్లాడతానన్నాడు. సరోజిని ఏమీ మాట్లాడలేదు.

సాయంత్రం ఒక్కత్తె వచ్చిన నీలిమని అడిగిందామె "ఏమన్నాడు నీలూ! నిన్ను తీసుకువెళ్తానన్నాడా? ఏం మాట్లాడాడు నీతో?"

"ఏంటీ మమ్మీ! తనేమన్నా నన్ను వెళ్లగొట్టాడా మళ్లీ వచ్చి తీసుకెళ్లడానికి? లేక నేనేమన్నా తప్పుచేసి తనతో చివాట్లు తిని వచ్చానా? క్షమించండి శ్రీవారూ! అని క్షమాపణ వేడుకుని తనతో వెర్రిగొర్రెలా వెళ్లడానికి! నాకు పరిస్థితులను అర్థం చేసుకుని మసలుకోడం చాతకాదని ఓ సర్టిఫికెట్ ఇచ్చి, వాళ్ల అక్కా, బావా దుబాయ్ నుంచి వచ్చారుట. నన్ను రమ్మన్నాడు. రానని చెప్పాను. చాలా? నీ యాంగ్జయిటీ తీరిందా?" చెప్పి లోపలకు వెళ్లింది డ్రెస్ ఛేంజ్ చేసుకోవడానికి నీలిమ విసురుగా.

నీలిమ మాటలతో అంతరంగంలో ఆందోళన పేరుకు పోతుంటే ఎదురుగా వున్న వెంకటేశ్వరస్వామి ఫోటోకి నమస్కారం చేస్తూ అనుకుంది సరోజిని 'భగవాన్! దీని కాపురాన్ని నువ్వే నిలబెట్టాలి. నేనేం చెప్పినా అర్థం చేసు కోదు.'

నీలిమ వచ్చి ఆరునెలలు దాటుతోంది. ఏమన్నా మాట్లాడితే ఎక్కడ వర్కింగ్ ఉమెన్స్ హాస్టల్‌కి వెళ్లిపో తుందో అనే భయంతో సరోజినిగానీ, కొడుకూ కోడలు గానీ ఆ విషయమే ఎత్తడం మానేసారు. సునీతతో కూడా గట్టిగా చెప్పాడు గోపాలం నీలూ ప్యామిలీ గురించి ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడొద్దని. ఇరుగుపొరుగు మాత్రం నీలిమ గురించి ఆరా తీస్తూనే ఉన్నారు. వాళ్లకి సమా ధానం చెప్పలేక సరోజిని గుడికి వెళ్లడం కూడా మానే సింది. అందరికీ ఏవో సమస్యలు వుంటూనే ఉంటాయి. కానీ ప్రతివాళ్లూ అవతలివాళ్ల సమస్యల గురించి తెల్సు కోవాలనే చూస్తారు. పొరుగింటి పుల్లకూరలా పొరుగింటి సమస్య కూడా రుచిగా చెవికింపుగా తోస్తుందేమో!

"నీలూ! నీ కాలేజీ ఫ్రెండ్ సుమన కనిపించింది ఈరోజు మార్కెట్లో. వాళ్లాయనకి ఈమధ్యే ఇక్కడికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయిందిట. నువ్విక్కడే వున్నావని చెబితే చాలా సంతోషించింది. నిన్ను రమ్మని చెప్పి అడ్రస్ కూడా ఇచ్చింది. రాత్రి మళ్ళీ నీకు ఫోన్ చేస్తానంది. బాగా చిక్కింది నీలు. ఎంతో బాగుండే పిల్ల ఎలా అయి పోయిందో? రేపు సండేకదా. వెళ్లిరా పోనీ ఒకసారి" చెప్పింది సరోజిని అప్పుడే ఆఫీసు నుంచి వచ్చి టీవీ చూస్తూ కాఫీ తాగుతున్న నీలిమతో.

"ఔనా మమ్మీ! దాన్ని చూసి రెండేళ్లయింది. మ్యారేజ్ అయ్యాక తనతో కాంటాక్ట్స్‌లేవు. రేపు వెళ్లొస్తాలే. నాకూ చాలా బోర్‌గా వుంది" చెప్పింది సంతోషంగా నీలిమ.

కూతురు మొహంలో ఈ కాస్తపాటి సంతోషాన్ని ఈ ఆరునెలల్లో ఇప్పుడే చూసి అనుకుంది సరోజని తల్లి మనసు 'ఔను మరి. హాయిగా భర్తతో కాపురం చేసుకో వాల్సిన ఈ చిన్న వయసులో ఈ పంతాలూ పట్టింపులతో ఇలా ఒంటరిగా ఉండడం ఎంత బాధాకరం?'

అన్నట్టే రాత్రి నీలిమకి ఫోన్ చేసింది సుమన మర్నాడు తప్పకుండా రమ్మని. నీలిమ మర్నాడు ఉదయం సుమన అడ్రస్ వెతుక్కుంటూ వెళ్లింది. ఎక్కువ కష్టపడ కుండానే దొరికింది అడ్రస్. ఇద్దరూ కాలేజీ డేస్, ఆ ఎంజాయ్‌మెంట్స్ అన్నీ గుర్తు చేసుకుని ఆనందిం చారు. నీలిమ రాజీవ్‌కి దూరంగా ఇక్కడ వున్న కార ణాలు వివరిస్తుంటే సుమన పెదవులమీద ఒక భావాతీత

మైన చిరునవ్వు కదలాడింది. సుమన పెళ్లినాడు చూసిందే సుమన భర్త శరత్‌ని నీలిమ. వాళ్ళ మ్యారేజీ క్యాసెట్టు పెట్టి చూపిం చింది సుమన. అలా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ లంచ్ చేసారిద్దరూ.

"నీలూ! ఈ రోజుండిపోవే. శరత్ ఈరోజు రాడు. ఏదో మూడురో జులు ఆఫీస్ పనిమీద విజయవాడ వెళ్తున్నాడు. ఎల్లుండిగానీ రాడు" చెప్పింది సుమన.

"అవునూ! ఎలా వుందే నీ కాపురం? నువ్వేంటి ఇంత చిక్కిపోయావు? డైటింగా? దిగులా? హెల్త్‌ప్రాబ్లమా? మమ్మీ కూడా చాలా అనుకుంది నీ గురించే" అడిగింది ఆరాగా సుమనని పరిశీలనగా చూస్తూ నీలిమ.

"ఇంతకీ ఈ రోజు వుంటున్నావా లేదా? అది చెప్పు" అడిగింది సుమన.

"ఆ...ఉంటానే బాబూ! నీ కబుర్లు చెబుతావా లేదా. నిన్ను చూస్తుంటే నాకేదో డౌట్‌గా వుంది. నువ్వు సుఖంగా లైఫ్‌ని ఎంజాయ్ చేస్తున్నట్లుగా నాకయితే అనిపించడంలేదు నిన్ను చూస్తుంటే. ఔనూ! పొద్దున నువ్వు స్నానం చేసి టవల్ చుట్టుకొస్తుంటే చూసాను. మెడమీద ఆ మచ్చలేంటి సుమనా? పుట్టుమచ్చల్లా మాత్రం ఖచ్చితంగా లేవు. నా దగ్గర దాచాలని చూడకు" సుమనని పరిశీలనగా చూస్తూ చెప్పింది నీలిమ. సుమన ముఖంలో నీలినీడలు.

ఫర్దీన్‌ఖాన్ ఛాయ్ మసాలా

బోనీకపూర్ నిర్మిస్తున్న కుషీలో

ఫర్దీన్ నటిస్తున్న సంగతి మనకందరికీ తెలిసిందే. అయితే ఈమధ్య షూటింగ్ కోసం హైదరాబాద్ వచ్చిన ఫర్దీన్ అనుకోకుండా ఇరానీ ఛాయ్ తాగాడట. అప్పటినుంచీ అతనికి ఇరానీ ఛాయ్ పిచ్చి పట్టుకుందిట. తెగ నచ్చేసి రోజుకి ఆరేడు కప్పులు లాగిస్తున్నాడుట. ఎన్నయినా ఫర్లేదులే. ఇదేం విస్కీ, రమ్ము పెగ్గులు కావు కదా అన్నాడట బోనీ. ఎంతయినా బోనీ బోనీయేగా!

విశేషాలు...

★ శంకరాభరణం లాంటి చిత్రాన్ని నిర్మించిన ఏడిద నాగేశ్వరరావు ఓ టీవీ సీరియల్ త్వరలో నిర్మిస్తున్నారు.

★ శివాజీగణేశన్ చనిపోయినప్పుడు ఇండస్ట్రీ మొత్తం కదిలివస్తే సిమ్రాన్ మాత్రం రాలేదుట. సో! తమిళ ప్రేక్షకులు ఆమెను వెలివేయాలని చూస్తున్నారు.

★ జయ టీవీలో 'కౌన్ బనేగా' టైప్‌లో ఓ ప్రోగ్రాం రాబోతోంది. యాంకర్ ఎవరనుకున్నారు... కుష్బూ! అమితాబ్‌లా చేయగలనా? అని కంగారు పడుతోంది.

★ 'తవసి' అనే తమిళ చిత్రంలో విజయకాంత్ సరసన సౌందర్య హీరోయిన్‌గా నటిస్తోంది.

- విరజ

''నీలూ! నీ అనుమానం నిజమే. ఇవేకాదు, తన పైశాచిక శృంగారానికి ఇంకా చాలా సాక్ష్యాలున్నాయి నా వంటిమీద. అవన్నీ చూసి నువ్వు భరించలేవు'' అంటూ పైట తప్పించి చూపించింది సుమన.

''మైగాడ్! అంటే నీ భర్త శరత్... అర్థోక్తితో ఆగిపోయిన నీలూని చూస్తూ కంటిన్యూ చేసింది సుమన.

''ఔను. శాడిస్ట్. నాకు ఏ విషయంలోనూ దేనికీ లోటు చేయని తను ఒక్క ఆ విషయంలోనే పశువులా ఎందుకు బిహేవ్ చేస్తాడో అర్థంకాదు. మాంసం తప్ప పులికి రుచించనట్టు నా కన్నీళ్ళు, రక్తం కళ్లచూస్తేగానీ తనకి తృప్తి వుండదు. బాధతో నేను విలవిల్లాడితే అతడికంత తృప్తి. అది ఒక తాత్కాలిక ఉన్మాదం. మరుసటిరోజు ఈ మనిషేనా రాత్రి నన్నింత హింసించిందీ అనిపించేటట్లు బిహేవ్ చేస్తాడు. ఇంకెప్పుడూ ఇలా బాధ పెట్టనంటాడు. కానీ రాత్రికి మళ్ళీ మామూలే. మన చిన్నప్పుడు మన పెద్దవాళ్ళు కాశీ మజిలీ కథల్లో చెప్పేవారు రాణిగారినో, రాజుగారినో రాత్రిపూట రాక్షసుడో, పిశాచమో ఆవహిస్తుందని. అలాగే తన్ని కూడా ఏ రాక్షసుడో ఆవహిస్తాడేమో అనిపిస్తుంది. ఈ విషయం గురించి, నావాళ్ళ దగ్గర కానీ తనవాళ్ళ దగ్గరకానీ బైటపెడితే ఆత్మహత్య చేసుకుంటానన్నాడు. నా అత్తమామలకు అతడొక మంచి కొడుకు. నావాళ్ళ దృష్టిలో నా పూజాకొద్దీ దొరికిన పురుషుడు. మావాళ్ళకి తెలియజేయాలని నేననుకోను. నా పెళ్లికోసం మా నాన్న చేసిన అప్పులే ఇంకా తీరలేదు. పైపెచ్చు ఇంకో కూతురు పెళ్లికి వుంది. ఈ పరిస్థితులకే బిపితో బాధపడుతున్న మా నాన్న నా కాపురం గురించి తెలిస్తే అస్సలు తట్టుకోలేడు. నేను సుఖంగా కాపురం చేసుకుంటున్నానన్న భ్రమతో ఆనందంగా వున్నారు. దాన్ని తుడిచివేయలేను.''

''అందుకని నువ్వీ నరకంలో ఎన్నాళ్ళుండగలవు సుమనా! నువ్వు చదువుకున్న దానివి. అతడ్ని ఎలాగోలా ఒప్పించి సైకియాట్రిస్ట్‌కి చూపించు. అదొక మానసిక రుగ్మత. అసలు ఇన్నాళ్ళిలా ఎందుకు నిర్లక్ష్యం చేసావు? ఈపాటికి అతడికి ట్రీట్‌మెంట్ ఇప్పించాల్సింది'' ఆవేశంగా చెప్పింది నీలిమ.

''అదీ అయింది నీలూ. అతడు మంచి మూడ్‌లో వుండగా ఎన్నోసార్లు చెప్పి చూసాను. నాకే ప్రాబ్లమ్ లేదంటాడు. సైకియాట్రిస్ట్‌ను కలవడానికి ఇష్టపడడంలేదు. పైగా అదంతా శృంగారంలో ఓ భాగమేనంటాడు'' బాధగా చెప్పింది సుమన.

''ఓ గాడ్! ఈ విధంగా కట్టుకున్న భార్యను హింసించడం శృంగారమే అయితే జీవితంలో ఏ కన్నెపిల్లా పెళ్ళి పేరెత్తకుండా బతికుంటే బలుసాకు తినవచ్చని హాయిగా ఉద్యోగం చేసుకు బతుకుతుంది మహానుభావా అని చెప్పాల్సింది. సుమనా నీ పతిదేవుడితో'' వ్యంగ్యంగా అంది నీలిమ. ''[illegible] మొగుడితో నేనైతే కాపురం ఛస్తే చేయను. [illegible] ఆడపిల్లా పెళ్లికాకముందు వైవాహిక జీవితా[illegible] కలర్‌లో ఊహించుకుంటుంది. ఇటువంటి [illegible] జీవితాన్ని శిక్షలా భరించేకన్నా ఆత్మహత్య [illegible]డమో, లేక నాకస్సలు పెళ్లి కాలేదనుకుని ఉద్యో[illegible] కుంటూ తల్లిదండ్రుల నీడలో బతకడమో ఉత్తమం [illegible] దృష్టిలో'' చెప్పింది నీలిమ.

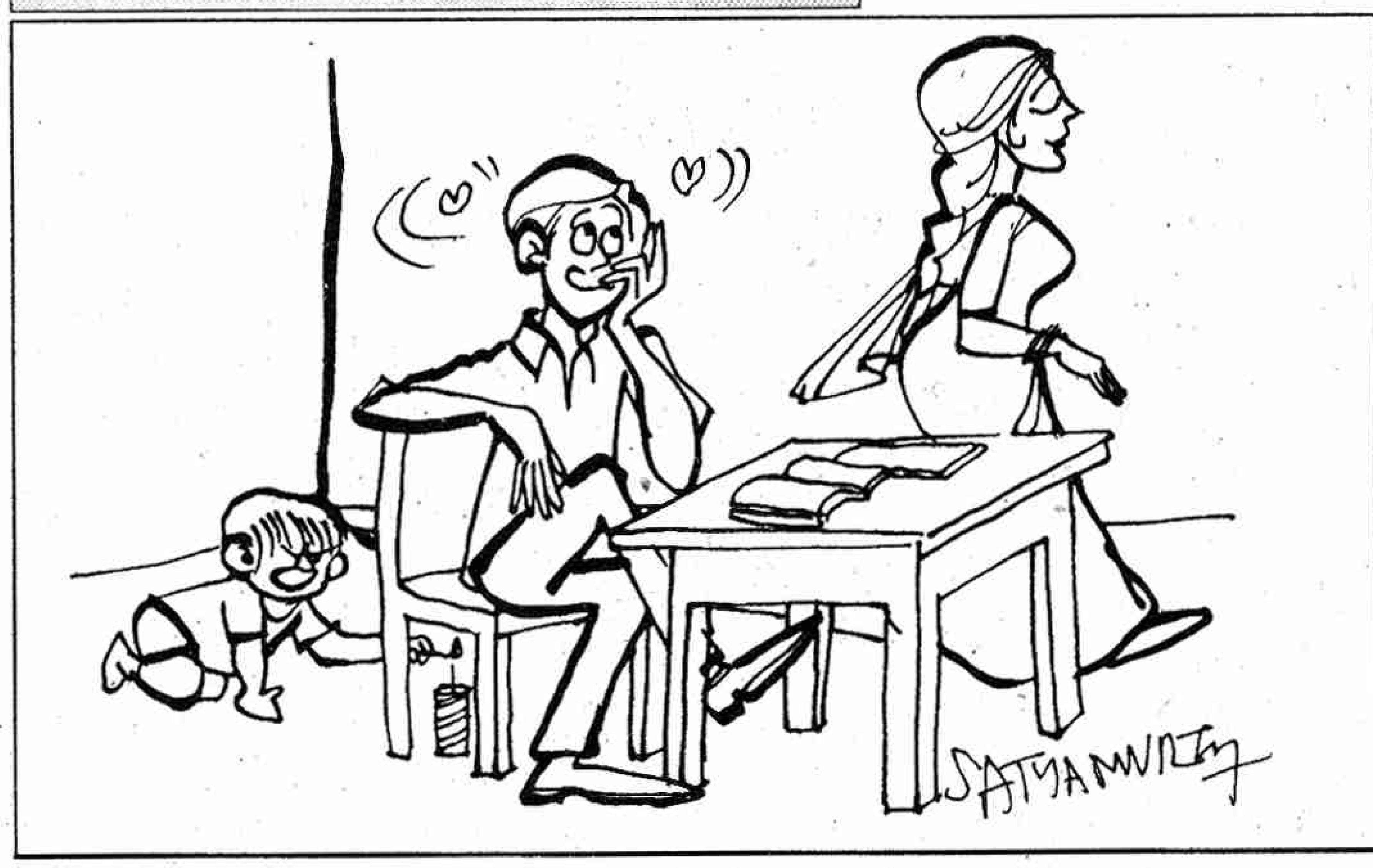

''నీలూ! ఆడపిల్లని కన్న ఏ తల్లిదండ్రులైనా [illegible] వారి అడుగులకి మడుగులొత్తుతూ వారి గొంతెమ్మ [illegible]కలు తీర్చి అప్పు చేసైనా అమ్మాయిని చీరసారెలతో అత్త వారింటికి ఎందుకు పంపుతారు? ఉత్తరోత్రా వారినుండి తమ కూతురు ఏవిధమైన ఆరడులూ, సాధింపులూ ఎదుర్కోకుండా భర్తతో సుఖంగా కాపురం చేసుకోవాలనే కదా. మా నాన్న కూడా అలాగే తన శక్తికి మించి ఘనంగానే నన్ను అత్తవారింటికి పంపి నిశ్చింతగా గాలి పీల్చుకున్నాడు. ఇప్పుడు నేను గోడకు కొట్టిన బంతిలా కాపురం వదిలి నా పరిస్థితి ఇదీ అని చెప్పి వారి దగ్గర చేరితే భరించగలరా? చెప్పు నీలూ?'' ఆవేదనగా అడిగింది నీలిమ.

''ఇలా వాడి అలా అవతల పారేసే వస్తువులకు కూడా ఐ.ఎస్.ఐ మార్కులూ, క్వాలిటీ కంట్రోల్ బోర్డులూ... జీవితాంతం కలసి బ్రతకవలసిన జీవిత భాగస్వామిని ఎన్నుకునేందుకు పదినిముషాల పెళ్లిచూపులు చాలనే మన సంప్రదాయాలను అనాలి సుమనా! చేసుకోబోయే వ్యక్తి అలవాట్లు ఏమిటి? అతడి గుణగణాలేమిటీ? అతడి మెంటాలిటీ ఏమిటి? ఏమీ తెలుసుకోనక్కర్లేదా? రోజులు మారాయి. ఇప్పటి ఆడపిల్ల అంత గుడ్డిగా తాళి కట్టించుకోవడంలేదు. కనీసం ఒక గంట అతడితో ఏకాంతంగా నిన్ను మాట్లాడనిచ్చారా?'' ఆవేశంగా చెప్పింది నీలిమ.

''ఆ అవకాశం వుంటే మాత్రం అతడి హాబీస్, అతడి మెంటాలిటీ, టెంపర్‌మెంట్ ఇవి తప్ప చేసుకోబోయే మగాడిలోని ఇటువంటి నైజాన్ని ఎలా తెల్సుకోగలం? అయినా వందమందిలో ఒక్కరికికూడా ఇటువంటి ప్రారబ్ధం పట్టదు నీలూ! అందుచేత ఇదంతా నా తలరాతగా భావించి భరిస్తాను. అంతకంటే చేయగలిగేదేముంది?'' చెప్పింది సుమన కాఫీకి పాలు స్టౌమీద పెడుతూ.

''నా పాయింట్ నీకు అర్థం కాలేదు సుమనా! కనీసం నువ్వయినా కొంచెం ధైర్యంగా అతడితో అన్ని విషయాలు మాట్లాడి ఉండవలసింది. మీ అన్నయ్యతో చెప్పినా ఒక్క గంట బైటికి వెళ్లి ఏకాంతంగా గడిపితేనన్నా కొంతవరకూ అతన్ని స్టడీ చేయగలిగేదానివికదా! అతడి ఈ ప్రవర్తనని అదే ఈ శాడిస్టిక్ మెంటాలిటీని నువ్వు తెల్సుకుని వుంటే ఈ పెళ్లికి ఒప్పుకునేదానివా? నిజం చెప్పు?'' సుమన భుజంమీద చేయివేసి లాలనగా అడిగింది నీలిమ.

రెండు కప్పుల్లో కాఫీ తీసుకువచ్చి డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూర్చుని చెప్పింది సుమన ''ఎందుకు చేసుకుంటాను? ఖచ్చితంగా చేసుకుని వుండేదాన్నికాదు. కానీ అదే అతడి ఆ నైజం తెల్సుకోవడమే అసాధ్యం కదా అంటున్నాను. మా కుటుంబం గురించి నీకు తెలియంది

ఏముంది నీలూ! నాన్నగారు ఎంత ఛాందసభావాలుగల వాడో నీకు తెల్సుకదా! అమ్మకి ఇంట్లో వాయిస్ లేదు. నాన్నగారు ఎంత చెబితే అంత. పెళ్లి చూపులకొచ్చినప్పుడు శరత్ వాళ్ళ బావగారన్నాడు ఇద్దర్నీ ఏకాంతంగా మాట్లాడుకోనీయమని. నాన్నగారు ఒప్పుకోలేదు. అవేవో అక్కడే మాట్లాడుకోవచ్చు కదా అన్నారు. ఈ కాపురం వదిలేసి వెళ్లిపోయి నా కాళ్లమీద నేను నిలబడగలను. కానీ దానితోనే అన్ని సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయా? దాని వల్ల నా కాపురం వీధిన పడ్డం తప్ప జరిగేదేం వుంది. నా పేరెంట్స్‌కి ఎంత వ్యథ కలిగిస్తుంది ఆ నిర్ణయం?''

''అందుకని ఈ రాక్షసుడి చేతిలో ఇలా హింసలు భరిస్తూ ఎన్నాళ్ళు కాపురం చేస్తావు దినదినగండం లాగా? తన దృష్టిలో తను చాలా మంచివాడు. నిన్ను పెడుతున్న హింస అతడికేమైనా అర్థమవుతోందా? ఎలా అవుతుంది? అదంతా అతడి దృష్టిలో గ్రేట్ రొమాన్స్ కదా!'' హేళనగా, కసిగా చెప్పింది నీలిమ.

''ప్రతి సమస్యకీ ఎప్పుడో ఎక్కడో పరిష్కారం ఉండే వుంటుంది నీలూ! లేకపోతే మనం కొంత ఓర్పు, సంయమనం పాటించవలసి వుంటుంది. అతడ్ని ఎప్పటికైనా ఒప్పించి సైకియాట్రిస్ట్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లగలనన్న నమ్మకం నాకుంది. నేనే ఒంటరిగా డాక్టర్‌ని కలసి అన్నీ వివరించాను. అతడి పరోక్షంలో ట్రీట్‌మెంట్ కష్టమేకానీ నేను భరించే శక్తి కోల్పోయినప్పుడు అతడికి తెలియకుండా సెడిటివ్స్ ఇచ్చి నిద్ర పుచ్చడం తప్ప వేరే దారిలేదని డాక్టర్ చెప్పాడు. అసలు తనది ఒక మానసిక రుగ్మత అన్న విషయం అతడు ఒప్పుకోడు, తెల్సుకోడు. తెల్సుకున్ననాడే చికిత్సకు ఒప్పుకుంటాడు. ఆ రోజు వస్తుందనీ, ఆ శుభరాత్రి నా జీవితంలో దగ్గరలోనే వుందన్న విశ్వాసంతోనే రోజులు గడుపుతున్నాను నీలూ!''

ఆ రోజు ఉండి సుమన గురించి తెల్సుకున్న నిజాలతో భారమైన హృదయంతో ఇంటికొచ్చింది నీలిమ. సుమన చెప్పిన విషయాలే మనసులో మెదులుతున్నాయి. 'తొలి రాత్రి అలసి నిద్రపోతున్న తన బుగ్గమీద చురుక్కుమన్న బాధతో లేచి చూస్తే ఎర్రగా కాలుతున్న సిగరెట్ చేతిలో పట్టుకుని తనమీదకి వంగి తన ముఖంలోకి చూస్తున్న అతడ్ని చూసి కెవ్వుమన్నాను భయంతో. నిద్రలో నీ ముఖమెంత అందంగా వుందో? రాత్రలా వేస్ట్‌గా కరిగిపోతేంది చూడు. నువ్వేమో గాఢ నిద్రలో వున్నావు. నిన్ను నిద్ర లేపాలనీ...'' నవ్వుతూ చెప్పాడు శరత్.

కసిగా అనుకుంది నీలిమ. 'దుర్మార్గుడు శోభనం పెళ్లికూతుర్ని నిద్ర లేపే తీరు అదా? ఆ రాత్రి నుండే మొదలన్నమాట వీడి శాడిజం. పూర్ సుమనా! తనను ఎంత సున్నితంగా ట్రీట్ చేస్తాడు రాజీవ్! ఎప్పుడైనా కించిత్ బాధపెట్టాడా? ఎప్పుడూ నా మూడ్స్ ప్రకారమే నడుచుకున్నాడు. రొమాన్స్ విషయంలో ఎంత సున్నితంగా వుంటాడు? ఎంత అదృష్టవంతురాలు తను. అలా ఎన్నో సార్లు అనుకుంది. ఆ అదృష్టాన్ని ఇప్పుడెందుకు దూరం చేసుకుంది? నిజంగా అతడ్ని వదిలి రాదగ్గ సమస్యలేనా తనవి? సుమన కాపురంతో పోలిస్తే నేననుకున్న సమస్యలు నిజంగా సమస్యలేనా? కాదు.. ఎంతమాత్రం లేదు. సుమనలో ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసం, సహనం, భవిష్యత్తుపట్ల నమ్మకం వున్నాయి. అమ్మ నా గురించి ఎంత దిగులు పడుతోందో? నాన్నగారు మా చిన్నప్పుడే పోయినా తననూ, అన్నయ్యనూ చిన్నప్పటినుంచీ సాకి చదివించి ప్రయోజకుల్ని చేసి బాధ్యత నెరవేర్చానని తృప్తిపడుతున్న ఈ తరుణంలో రాజీవ్‌ను వదిలి తను ఇలా రావడం అమ్మకెంత మనస్తాపం కలిగించి వుంటుంది? సుమన తన పుట్టింటివాళ్ళ గురించి ఆలోచించి ఎంత సహనంగా అతడితో కాపురం నెట్టుకొస్తుందో చూసాక తనలో ఇలాంటి ఆలోచనలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. నిజమే! సుమన అతడితో కాపురం వదిలివేసి వెళ్లడానికి ఎంతసేపు పడుతుంది? కానీ ఆ తరువాత తలెత్తే సమస్యలెన్ని? రాత్రి పన్నెండు గంటలు దాటింది. ఆలోచనలతో నిద్ర రావడంలేదు. సుమన అనుభవాలు, సమస్యల ముందు తననుకున్న సమస్యలూ, తన నిర్ణయాలూ పెద్ద గీతముందు చిన్నగీతలా తక్కువగా అనిపిస్తున్నాయి. తన బలహీనతను బలహీనతగా ఒప్పుకోక సుమనను హింసిస్తున్న శరత్‌ముందు రాజీవ్ వామనుడి ముందు విష్ణుమూర్తిలా ఎంతో వున్నతంగా కన్పిస్తున్నాడు. రాజీవ్‌లో తను ఎత్తిచూపిన లోపాలు సిల్లీగా కనబడుతున్నాయి. అవును తను అమ్మ చెప్పినట్లు సమస్యను ఒక కోణంలోంచే ఆలోచించింది. రాజీవ్ వైపునుండి ఆలోచిస్తే తను అతడితో ఏకీభవించడమే సబబుగా అన్పిస్తోంది. ఈ వయసులో అన్నయ్య, వదిని అమ్మని వదిలి వేరే వెళ్లిపోతే అమ్మని చూసేదెవరు? వదిన అన్నయ్యనలా శాసించలేదని మెచ్చుకున్న తను పెద్దవాళ్ళయిన రాజీవ్ పేరెంట్స్‌ని మనమే చూడాలా? అని అడగడం ఎంత తప్పు? తనలో ఏదో అంతర్నేత్రం తెరుచుకుని రాజీవ్‌పట్ల తను ఏర్పర్చుకున్న అపోహలకి చీకటి తెర దించినట్లయింది. ఒక స్థిర నిశ్చయానికి వచ్చి హాయిగా నిద్రాదేవి వడిలో విశ్రమించింది నీలిమ. వారంరోజుల తరువాత సడెన్‌గా వచ్చిన రాజీవ్‌తో ప్రయాణమవుతున్న నీలిమని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు సరోజిని, సునీత, గోపాలం.

''ఏమిటి బాబూ ఇదంతా? నాలుగురోజులుండి వెళ్లండి. నీలూ అస్సలు చెప్పనేలేదు మీరొస్తున్నట్లు?'' అడుగుతున్న సరోజినిని చూసి నవ్వుతూ చెప్పాడు రాజీవ్ ''మీ అమ్మాయినే అడగండి!''.

''మమ్మీ! ఏంలేదు. మీరు సర్‌ప్రైజ్ అవ్వాలని చెప్పలేదు. వెళ్లాక ఓ పెద్ద లెటర్ వ్రాస్తానులే'' చెప్పింది నీలిమ.

''ఫ్లైట్ టైమవుతోంది బయలుదేరుదామా?'' అన్నాడు రాజీవ్ సూట్‌కేస్ అందుకుని.

ఏర్‌పోర్ట్‌లో అడిగింది సరోజిని ''మరి జాబ్?''

''రిజైన్ చేసాను మమ్మీ'' చెప్పింది నీలిమ. ఫ్లైట్ కదిలాక అనుకుంది సరోజిని ''నీలూకి ఇంత త్వరలో కనువిప్పు కలిగించిన ఆ విషయం ఏమై వుంటుంది?'' అని.

★

దృశ్యం

''బంజారాహిల్స్‌లో చక్కగా ఇల్లు కట్టావుకదా! చుట్టూ ఏం కనబడతాయ్?'' అప్పారావుని అడిగాడు సుబ్బారావు.

''ఒకవైపు అద్భుతమైన కొండలు, రెండోవైపు నగర సౌందర్యమూ, మూడోవైపు హుస్సేన్‌సాగర్...'' చెప్పాడు అప్పారావు.

''నాలుగోవైపు ఏం కనిపిస్తుంది?''

''నేను చేసిన అప్పులు''

క్రమశిక్షణ

మిలటరీలో ప్రతి పని టైం ప్రకారం తప్పనిసరిగా చెయ్యాలనే నియమాన్ని, క్రమశిక్షణను పాటించే ఓ ఆఫీసరు ఒక సైనికుడిని పిలిచి ''మన ఆఫీసు ముందున్న మొక్కలన్నింటికీ నీళ్ళు పొయ్యి'' అంటూ ఆజ్ఞాపించాడు.

సైనికుడు ఆశ్చర్యపోతూ ''బయట వర్షం కురుస్తోంది కదండీ!'' అన్నాడు.

''అయితే! టైం అంటే టైంకే పనవ్వాలి, రెయిన్ కోటు తొడుక్కొని నీళ్ళు పొయ్యి''

లాభం

''గోపీ! ఒక వ్యక్తి ఓ వస్తువుని ఎనిమిది రూపాయల ముప్పై పైసలకు కొని, వెంటనే దాన్ని ఆరు రూపాయల అరవై పైసలకు అమ్మేశాడు. అతనికి లాభం వచ్చిందా? నష్టం వచ్చిందా?'' ప్రశ్నించాడు టీచరు.

''రూపాయలలో నష్టం, పైసలలో లాభం సార్''

సాక్షి

జడ్జిగారు బోనులో విచారంగా నిలబడ్డ ముద్దాయిని చూసి జాలిపడి ''నీకు లాయర్ కావాలంటే చెప్పు, ఉచితంగా ఏర్పాటు చేస్తాను'' అన్నాడు.

ముద్దాయి ఒకక్షణం ఆలోచించి ''మీకంతగా సహాయం చేయాలనివుంటే నాకో మంచి సాక్షిని ఏర్పాటు చేయండి, లాయర్ మాత్రం అవసరం లేదు'' అన్నాడు.

- ముదుంబై అనూరాధ (సికింద్రాబాద్)